

kazimierczuk

MARIAN KAZIMIERZ KAZIMIERCZUK

Marian Kazimierz Kazimierczuk urodził się 3 marca 1948 roku. W 1966 roku ukończył Liceum Ogólnokształcące im. J.I. Kraszewskiego w Drohiczynie nad Bugiem. W 1971 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera elektronika ze specjalnością Radiotechnika na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. Za pracę *Generator mikrofalowy z diodą Gunna na pasmo X z przestrajaniem waraktorowym*, wykonał pod kierunkiem profesora Adama Smolińskiego. W 1978 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych za rozprawę *Tranzystorowy wzmacniacz mocy wielkiej częstotliwości o podwyższonej sprawności*, której promotorem był profesor Jan Ebert, a w 1984 roku — stopień doktora habilitowanego nauk technicznych za monografię *Wysokosprawne źródła energii wielkiej częstotliwości*. W latach 1972–1984 pracował jako nauczyciel akademicki na stanowiskach młodszego asystenta, asystenta, starszego asystenta i adiunkta w Zakładzie Urządzeń Radiotechnicznych Instytutu Radioelektroniki Politechniki Warszawskiej.

W czasie pracy na Wydziale prowadził badania naukowe i zajęcia dydaktyczne w dziedzinie urządzeń mocy wielkiej częstotliwości, w tym urządzeń nadawczych. Opublikował wiele artykułów na temat wysokosprawnych tranzystorowych wzmacniaczy mocy wielkiej częstotliwości, w tym rezonansowych wzmacniaczy mocy klasy E i klasy D. Przez wiele lat był kierownikiem Laboratoriów: Techniki Emisji, Techniki Odbioru, Radioelektroniki oraz Aparatury Elektronicznej. Był opiekunem ponad 30 prac magisterskich. Pracował pod kierunkiem wybitnych naukowców i kierował utalentowanymi studentami. Za osiągnięcia

naukowe otrzymał kilka nagród Rektora Politechniki Warszawskiej, dwie nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz jedną — Sekretarza Naukowego Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk.

W 1984 roku pracował jako inżynier projektant w Design Automation, Inc., Lexington, Boston, MA, USA, zajmując się projektowaniem przetwornic napięcia stałego. Jego głównym wynalazkiem z tego okresu jest inwerter impedancji, stosowany w przetwornicach napięcia stałego o szerokim zakresie obciążenia.

W roku akademickim 1984/1985 pracował jako *visiting professor* na Virginia Polytechnic Institute and State University, Blacksburg, VA, USA. Prowadził prace badawcze nad quasi-rezonansowymi wysokosprawnymi zasilaczami do komputerów oraz wykłady z układów elektronicznych i teorii pola elektromagnetycznego.

Od 1985 roku pracuje na Wright State University, Department of Electrical Engineering,

Słowa kluczowe

- energoelektronika
- wzmacniacze rezonansowe
- modelowanie nieliniowych układów elektronicznych

K

Dayton, OH, USA, na stanowisku *assistant professor* (1985–1990), *associate profesor* (1990–1994). W 1994 roku otrzymał *early promotion* na stanowisko *full professor*, na którym pracuje do dziś. W 2009 roku otrzymał nominację na profesora od Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Prowadzi badania naukowe i wykłady z elektroniki mocy i układów elektronicznych. Był opiekunem ponad 70 prac magisterskich i promotorem 10 rozpraw doktorskich. Otrzymał wiele nagród za badania naukowe, dydaktykę oraz działalność organizacyjną. W latach 1996–2000 został odznaczony tytułem *Distinguished University Professor of Research* (na Uniwersytecie tylko pięć osób może jednocześnie posiadać taki tytuł). W 2004 roku otrzymał najwyższą nagrodę uniwersytecką, Nagrodę „Board of Trustees” (co roku przyznawana jest tylko jedna taka nagroda na całym Uniwersytecie). Był członkiem senatu uniwersytetu, członkiem komisji wykonawczej senatu oraz przewodniczącym wielu komisji wydziałowych i uniwersyteckich. W 2009 roku otrzymał nagrodę od American Society for Engineering Education.

Jego zainteresowania naukowe obejmują wysokosprawne źródła energii wielkiej częstotliwości, rezonansowe wzmacniacze i generatory mocy wielkiej częstotliwości, nadajniki radiowe, właściwości elementów mocy wielkiej częstotliwości, modelowanie nieliniowych układów elektronicznych, balasty elektroniczne do lamp fluorescencyjnych, układy sterowania automatycznego do elektroniki mocy, elementy magnetyczne wielkiej częstotliwości, nadprzewodnictwo oraz czujniki elektroniczne. Jego wkład w rozwój balastów elektronicznych i technologii oświetleniowych przyczynił się do powstania przemysłu o wartości wielu miliardów dolarów, który wytwarza sztuczne światło dobrej jakości pozbawione migotania, znacznie obniża światowe zużycie energii elektrycznej, zwiększa niezawodność i eliminuje harmoniczne zakłócające sieć energetyczną. Wyniki jego badań są wykorzystywane w przemyśle komputerowym, telekomunikacyjnym, oświetleniowym, półprzewodnikowym i lotniczym. Otrzymał granty i kontrakty badawcze z instytucji federalnych i stanowych oraz z firm prywatnych, w tym z National Science Foundation, National Academy of Sciences, US Department of Energy, US Air Force, US Army oraz Ohio Thomas Edison Program.

Jest autorem i współautorem książek opublikowanych przez wydawnictwa John Wiley & Sons i Prentice Hall, m.in.: *Resonant Power Converters* (1995 i 2011, współautor D. Czar-

kowski); *Electronic Devices, A Design Approach* (2004, współautor A. Aminian), *Laboratory Manual for Electronic Devices, A Design Approach* (2004, współautor A. Aminian); *Pulse-Width Modulated DC-DC Power Converters* (2008); *RF Power Amplifiers* (2008) oraz *High-Frequency Magnetic Components* (2009). Opublikował ponad 150 artykułów w czasopiśmie naukowych i 160 referatów na konferencjach, w tym około 100 artykułów w czasopiśmie IEEE i IEE. Posiada 8 patentów, w tym 3 amerykańskie. Jego publikacje mają 1541 odwołań wg *Reuter-Thomson Science Citation Index*, a h-index wynosi 23.

Jest członkiem wielu kolegów redakcyjnych międzynarodowych czasopism naukowych, m.in.: pełni funkcje *associate editor* w: „IEEE Transactions on Circuits and Systems” (od 1993 roku), „IEEE Transactions on Industrial Electronics” (od 2004 roku), „International Journal of Circuits Theory and Applications” (od 2010 roku) oraz w „Archives of Electrical Engineering” (od 2011 roku). Funkcję *associate editor* pełnił również w „Journal of Circuits, Systems, and Computers” (1992–2001). Był przewodniczącym Technical Committee of Power Systems and Power Electronics Circuits, IEEE Circuits and Systems Society (2001–2002, 2004–2005).

Był i jest członkiem wielu komitetów programowych międzynarodowych konferencji naukowych, w tym IEEE International Symposium on Circuits and Systems, IEEE Power Electronics Specialists Conference, IEEE Applied Power Electronics Conference oraz International Conference on Electronics, Circuits, and Systems. Był członkiem Superconductivity Committee, IEEE Power Electronics Society. Był i jest recenzentem wielu międzynarodowych czasopism naukowych IEEE oraz IEE (IET), planów badań naukowych zgłaszanych do National Science Foundation, USA i Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego Rzeczypospolitej Polskiej oraz prac doktorskich z wielu uniwersytetów na świecie. Uzyskał tytuł *IEEE Fellow*, jest członkiem „Tau Beta Pi”.

Jest żonaty z absolwentką Politechniki Warszawskiej. Ma córkę, syna i wnuczkę. Córka jest projektantem układów scalonych w Advanced Micro Devices, a syn pracuje w Children’s Medical Center.